

Sárkánymúmia

Ez a tárgy a „kitalált lények egy régi raktárból” sorozat része. Ebben a sorozatban kitalált állatokat készítek élethűen, hogy akár el is lehessen hinni, hogy ilyen létezett. A legtöbb tárgy nem kerámia, hanem „vegyes technikával”, gyakran állatok, növények „alkatrészeinek” felhasználásával készülnek, rendszerint olyan technikák alkalmazásával, amiket a restaurátorok használnak.

Ezek a tárgyaim szándékosan régies hangulatúak. Kifejezetten szeretem a 19. századi diorámák hangulatát. Igyekszem a „csomagolásban” azokat az anyagokat, technikákat, díszítéseket, festékeket, lakkokat használni, amelyek ekkor kedveltek voltak.

Frissen kikelt, kisméretű sárkány múmiája régies (biológiai szertár vagy múzeumi raktár) hangulatban.

Csodás épségben maradt meg a szárnyainak szinte az összes csontja, a „keze” és a lába.

A legtöbb saját készítésű tárgyam vázlatban elkészült 15-20 éve, és csak ez után a kis kihagyás után készült el véglegesen. Na ez most nem ilyen.

A sárkány különböző állati „alkatrészek” felhasználásával készült, nem kerámia tárgy. Mondjuk úgy, hogy vegyes technika.

A kő

A diorámában a „kő”, amin a sárkány van, egy megolvadt porcelánból létrejött „kavics”. (Talán egy villámcsapás által létrehozott túlfeszültség miatt keletkezett ív olvasztott meg egy porcelán szigetelőt.) A kő alján a föld lenyomata látható:

A sárkányszárnyak vékonyságuk miatt sérülékenyek, ezért burába került a sárkánymúmia.

A diófafa alját Varga Sándor, a Kisképző bútorszakának tanára esztergálta nekem. A pácolást, lakkozást már én oldottam meg.

Véninger Péter
2019.

[Vissza a főoldalra](#)